

„Den enklere adgang til separation vil være en sikkerhedsventil, der kan redde truede ægteskaber og samtidig bidrage til hurtig afvikling af de ægteskaber, der under ingen omstændigheder kan reddes. I disse sidste tilfælde vil den foreslåede ordning kunne formindske bitterheden mellem ægtefæller, der skilles, hvad der er af største betydning for de børn, der er i ægteskabet.“ Det samme formål — at afdramatisere ægteskabsopløsningen — ligger bag forslaget, om, at spørgsmålet om *underholdspligt* og spørgsmålet om *forældremyndigheden* over børnene altid skal afgøres af retten og også altid kan ændres ved ny dom. Det vil være en ubetinget fordel — siges det — at hverken underholdspligt eller forældremyndighed kan indgå i de vilkår, som parterne handler sig til rette om.

Under I. behandling udtalte *justitsministeren*, at såfremt lovforslaget kunne bidrage til en dybtgående og nuanceret drøftelse i udvalget af de problemer, som blev behandlet i ægteskabsloven, så havde forslagsstillernes ulejlighed ikke været forgæves. Bortset fra de bestemmelser, der var taget fra regeringens lovforslag, kunne han ikke tilslutte sig forslaget. Han kunne ikke anerkende søskendes samliv som lovligt, endsige som ægteskab, ligesom han måtte tage afstand fra at anerkende samliv mellem to af samme køn som ægteskab. Han mente ikke, at der var mange, der ville tage konstruktionen med storfamilier alvorligt. Derimod forstod han meget vel baggrunden for forslagsstillernes ønske om anerkendelse af ægteskabslignende forhold, at søge at løse nogle af de problemer, der kunne opstå i samlivsforhold af denne art, og han sympatiserede med ønsket om beskyttelse af den svagere part i sådanne forhold. Det kunne dog ikke løses på den måde, som forslagsstillerne havde tænkt sig. „Et tvangsægteskab af en karakter som det, der her er foreslået, vil være helt uacceptabelt selv med den lette adgang til separation og skilsmisse, som følger af lovforslagets bestemmelser.“

Kjeld Olesen (S) syntes, at lovforslaget var interessant og en hel del ambitiøst. I den socialdemokratiske gruppe var der delte opfattelser med hensyn til forslagens regel om at afskaffe kirkelig vielse med borgerlig gyldighed. Han hældede nærmest til den anskuelse, at man skulle give borgerne mulighed for at vælge. Med hensyn til ægteskab mellem søskende, så fandt han, at man skulle have bevaret forbuddet og så måske føjet til, at i tilfælde, hvor ganske særlige omstændigheder talte derfor, kunne tilladelsen gives. Reglerne om de ægteskabslignende forhold havde hans sympati, ikke mindst fordi man her havde haft de homofile i tankerne. Med hensyn til storfamilier, så hørte han til dem, der mente, at det ville blive interessant at se, om tanken om små kollektive samfund ville brede sig, og